DLACZEGO SŁOWA MAJĄ MAGICZNĄ MOC?

RENATA PASYMOWSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program edukacji wczesnoszkolnej w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy"

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty.

Warszawa 2019

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój

ORE Ośrodek Rozwoju Edukacji

Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik
Recenzja merytoryczna – mgr Maria Ferenc
mgr Jadwiga Iwanowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska
mgr Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój
ORE Ośrodek Rozwoju Edukacji
Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Czas trwania zajęć:
3 godz. lekcyjne.

Temat:
Dlaczego słowa mają magiczną moc?

Cele główne:
- uświadomienie uczniom, że słowa mają wielki wpływ na nasze życie,
- wdrażanie uczniów do używania słów w różnych kontekstach,
- przedstawianie scenek sytuacyjnych z wykorzystaniem dialogów,
- doskonalenie kompetencji społecznych, tj. komunikacji,
- stymulowanie emocjonalno-społecznej i motywacyjnej sfery rozwoju dzieci,
- wyzwalanie potencjalnych możliwości i zainteresowań uczniów,
- kształcenie ekspresji słownej i bogacenie języka.

Cele operacyjne – uczeń:
- wypowiada się na temat treści lektury, używa słów, by wywołać zmiany w zachowaniu innych, tj. przed pocieszanie, podnoszenie na duchu, pogrążanie w smutku; odgrywa sceny sytuacyjne, ćwiczy umiejętność dyskutowania i podawania argumentów, prowadzi poprawne konwersacje, obdarza słuchacza szacunkiem, panuje nad emocjami, korzysta z pomocy nauczyciela i rówieśników.

Metody:
małe formy teatralne – scenki sytuacyjne, wizualizacja, dyskusja, pracy we współpracy.

Formy pracy:
zbiorowa, grupowa, w parach, indywidualna.

Środki dydaktyczne:
lektura Leszka Kołakowskiego *Kto z was chciałby rozweselić pechowego nosorożca?*, rekwizyty do realizacji scen.

Przebieg zajęć:
1. **Zapoznanie z tematem i celami zajęć, określenie NaCoBeZU –** to, co możemy zdziałać słowem, komunikowanie swoich potrzeb, wyrażanie emocji, odgrywanie scen, argumentowanie.
2. **Wspólne czytanie lektury na dywanie:** *Kto z was chciałby rozweselić pechowego nosorożca?* Leszka Kołakowskiego. Uczniowie prezentują fragmenty tekstu na zmianę z nauczycielem.
3. **Zastosowanie zatrzymań.** Omówienie zdarzeń i spontaniczne odegranie scen.

4. **Zauważenie roli słowa.** Po każdym fragmencie uczniowie mają zauważyć, jaki wpływ na nosorożca miały słowa wróbla. Nauczyciel zapisuje wnioski, np.: pocieszanie, motywowanie, zaufanie, załamywanie, ośmieszanie.
5. **Próba znalezienia odpowiedzi na pytanie: „Jaką moc miały słowa wróbla?".** Uczniowie spontanicznie dzielą się spostrzeżeniami.
6. **Ocena wróbla jako nauczyciela. Bitwa na argumenty.** Jeśli uczniowie uważają, że wróbel był złym nauczycielem, siadają po prawej stronie dywanu, jeśli oceniają go pozytywnie, zajmują miejsce po lewej stronie. Następuje wymiana argumentów. Uczulamy dzieci, że liczą się rzeczowe argumenty, nie krzyk.
7. **Podsumowanie dyskusji.** Nauczyciel bierze pod uwagę aktywność zespołów i ocenia jakość wykonania zadania pod względem rzeczowości. Podsumowuje spostrzeżenia uczniów, chwaląc mądrość ukrytą w ich słowach.
8. **Podjęcie prób wyprowadzenia nosorożca z rozpaczy, by nie popadł w depresję.** Uczniowie pracują w zespołach, tworząc grupę wsparcia. Przygotowują scenkę rodzajową, w której mają odczuć moc słowa. Jeden z uczniów odgrywa rolę nosorożca, reszta to jego przyjaciele szukający argumentów mających na celu uświadomienie nieszczęśnikowi, że nie warto przejmować się rzeczami, na które nie mamy wpływu.
9. **Prezentacje scen przygotowanych przez zespoły.** Ocena zaangażowania uwzględniająca możliwości uczniów.
10. **Omówienie efektów, jakie osiągnęli przyjaciele dzięki słowom.**
11. **Podsumowanie zajęć. Odniesienie się do tematu.** Zauważenie magii ukrytej w słowach.

Komentarz metodyczny

Taki nosorożec ukrywa się często w uczniach ze SPE. Ważne, by nauczyli się oni komunikować swoje potrzeby i obawy. Jest to dla nich niezwykle pouczająca lektura.